

σταμένου εἰς τὸ νὰ σταματήσῃ τις ὅρθιον μὲ τὸ δάκτυλόν του περιστρεφόμενον χαλκοῦν νόμισμα πρὶν πέσῃ.

Χυτρίνδα—'Επαιζετο οὕτω: Καθήμενός τις (ό λεγόμενος διὰ τοῦτο λύτρα) εἰς τὸ μέσον προσπεπόθει νὰ συλλαβῇ κάνενα τῶν ἄλλων, οἱ ὅποιοι περιστρεφόμενοι τὸν ἔκτυπον. "Οντινα δὲ συνέλαμβανεν, ἐκεῖνος ἐκάθητο ἀντ' αὐτοῦ.

"Φυλλα"—'Επαιζετο οὕτως: Περιέγραψον κύκλον, καὶ ἔρριπτον εἰς αὐτὸν καρύδια ἢ ἀστραγάλλους, καὶ οὕτινος ὁ ἀστράγαλος ἢ τὸ καρύδιον ἴστατο ἐν τῷ κύκλῳ, ἐνέκα.

ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ.

'Ο ἀδάμας εἰς πάντα αἰῶνα καὶ πᾶσαν χώραν ἐτιμήθη περισσότερον ἀπὸ δλους τοὺς ἄλλους πολυτίμους λίθους διὰ τὴν σπανιότητα, σκληρότητα καὶ τὴν ἔξαισιον αὐτοῦ λαμπρότηταν ὀφότου δ' ἀνεκαλύφθη διόπτρός τοῦ νὰ ἐδραιοτομητῆται, ή τιμὴ του νπερογένησεν.

'Ο ἀδάμας εἶναι σῶμα διαφανὲς, δαλῶδες, συνήθως ἄχρην, διαθλῆ ὃ δὲ τὰς ἀκτίνας τοῦ Ἡλίου ὑπὲρ πᾶν ἄλλο σῶμα διαφανὲς καὶ εἶναι τόσον σκληρὸς, ὥστε χαράττει πᾶν ἄλλο σῶμα, δὲν χαράττεται δὲ ἀπὸ κανέναν ἄλλο, οὐδὲ ἔνεται δὲ ἄλλου μέσου εἰμὴ διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ κόνεως.

'Ο ἀδάμας εἶναι καθαρὸς ἀνθρακὸς κρυσταλλωμένος, εὑρίσκεται δὲ φυσικὰ εἰς διάφορα κυβικὰ σχήματα, ἰδίως τὸ δικτάεδρον πυρακτωδένος δὲ εἰς βαθμὸν ὑψηλὸν φλέγεται καὶ μεταβάλεται εἰς ἀνθρακικὸν δέξι.

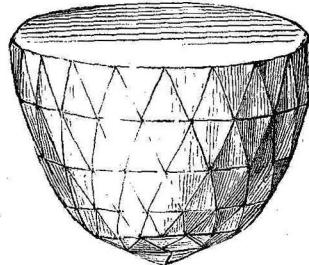
Οἱ ἐν χρήσι ἀδάμαντες οἱ ἔχοντες ἐπιφάνειαν μᾶλλον ἡ δύκον λέρονται ροδότροποι (roses), οἱ ἄλλοι, οἵτινες εἶναι μᾶλλον ἐπίζητοι καὶ τιμαλφεῖς καλοῦνται λαμπαδάμαντες (brillants). Καὶ εἰς μὲν τῶν μηδοδοτρόπων τὸ σχῆμα τὸ προεξέχον μέρος τοῦ λίθου εἶναι πυραμὶς, ἔχουσα τριγωνικὰς ἔδρας, ἐνῷ τὸ ἀντίθετον μέρος εἶναι διμαλὸν καὶ ἐπικαθῆται ἐπὶ τῆς πλακῆς, εἰς τὴν ὅποιαν ἐφαρμόζεται τοῦ δὲ λαμπαδάμαντος τὸ ἄνω μέρος παριστᾶ ἐπιφάνειαν, ητις καλεῖται τράπεζα καὶ περικυκλοῦται διὰ ἐδρῶν τριγωνικῶν ῥομβοειδῶν σχήματος, τὸ δὲ κάτω μέρος ἔχει σχῆμα πυραμιδὸς πολυέδρου καὶ κόπτεται διὰ ἀληγοτραπέζης, ητις σχηματίζει τὴν βάσιν, ητις ἐπικαθῆται εἰς τὴν πλάκα τοῦ δακτυλιδίου.

'Ενταῦθα καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα φύλλα θέλομεν παραθέσει τοὺς μεγαλείτερους γνωστοὺς ἀδάμαντας ἐν τῷ κόσμῳ, πρὸς γνῶσιν τῶν μικρῶν ἡμιῶν ἀναγνωστῶν.

'Αριθ. 1. Εἶναι δὲ Μέγας Μογγόλος; 280 καρατίων (*)

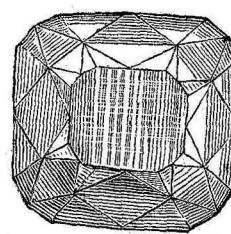
(*) "Ἐν καράτιον εἶναι ἵσον μὲ 4 κόκκους. Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν χρυσοχόνων σημαίνει τὸ εἰκοστὸν τέταρτον τοῦ βάρους οἰσοδήποτε χρυσοῦ πράγματος. Κατὰ τοῦτο ὅσον περισσότερα καράτια ἐμπειρίζονται εἰς χρυσοῦν τι νόμισμα ἢ πρᾶγμα, τόσον περισσότερος καθαρὸς χρυσός ἐμπειρίζεται εἰς αὐτό.

Ἶστι μεγαλείτερος δὲ αὐτοῦ εἶναι δὲ τοῦ βασιλέως Ματάν ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Βορνέου, δστις ζυγίζει 318 καράτια, ἡτοι ἄνω τῶν 24 δραμάων). 'Ο Μέγας Μογγόλος εἶναι εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς

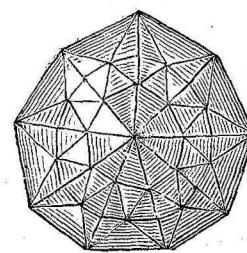
1. Μέγας Μογγόλος.

Μογγολίας καὶ ἔξτιψιθη 12 ἑκατομμύρια φράγκων. ἔχει δὲ μέγεθος ωδὸν ὄρνυθος καὶ εἶναι κομμένος εἰς τὸ μέσον. 'Ο βασιλεὺς τῆς Γολκόνδης ἔχει τὸν μέγιστον ἀδάμαντα, 340 καρατίων τὸ βάρος, ἀλλ' εἶναι ἀκατέργαστος καὶ διὰ τοῦτο ἢ ἀξία του δὲν ὑπερβαίνει τὰ 5 ἑκατομμύρια φράγκων.

2. Ἀντιβασιλεὺς.

'Αριθ. 2. Εἶναι δὲ ἀντιβασιλεὺς, δὲ ὧδητατος πάντων τῶν ἀδαμάντων ἐν Εὐρώπῃ, δστις εὑρέθη πλησίον τῆς Γολκόνδης καὶ εἶχε μὲν, δταν εὑρέθη, βάρος 410 καρατίων, ἀλλὰ διὰ τῆς κατεργασίας τὸ βάρος του διλγώστευσε πολλό, ὥστε τώρα ζυγίζει μόνον 132 καράτια. εἶναι δὲ ἐδραιοτομημένος κατὰ τὸ σχῆμα τῶν λαμπαδαμάντων. 'Ακατέργαστος ἡγοράσθη ἀντὶ 322, 500 φράγκων, ἐδαπανήθησαν δὲ πρὸς κατεργασίαν αὐτοῦ 125,000 φράγκων. Τὸ 1712 ἡγόρασεν αὐτὸν ὁ δοὺς τῆς Αύρηλίας ἀντὶ 3,375,000, σήμερον δὲ λογίζεται ὡς δέκατην περὶ τὰ 8 ἑκατομμύρια!

3. Ο Μέγας Δούξ τῆς Τοσκάνης.

Άριθ. 3. 'Ο Μέγας Δοῦς τῆς Τοσκάνης, ὁ κο-νίας, δυτικός ἀπώλεσεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Μοράτφ τῆς σμῶν τὸ στέμμα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, ἔχει βάρος 139 καραβίων περίπου· εἶναι ύποκίτρινος, ἀλλ' ἔχει σχῆμα ώραιον ἀνήκει δ' εἰς τὸν Δούκα τῆς Βουργο-

νίας, δυτικός ἀπώλεσεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Μοράτφ τῆς Ελβετίας (1746 μ. χ.) φονικωτάτην μάχην.
(ἀκολουθεῖ.)

Η ΛΕΟΝΑΡΔΑΛΙΣ.

Ἡ Λεοπάρδαλις ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν γαλεοειδῶν, ἔχει δὲ τριῶν περίπου ποδῶν μῆκος, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς οὐρᾶς καὶ δύο καὶ ἐπέκεινα ποδῶν ὅψις καὶ εἶναι ζῶν τῆς Αφρικῆς καὶ τῶν Ἰνδιῶν.

Εἰς τὴν Αφρικὴν τιμᾶται καὶ κυνηγεῖται κυρίως διὰ τὸ δέρμα τῆς, τὸ ὃποῖον μεταχειρίζονται πρόσωπα

διασκεκριμένα, ἐνεκα τοῦ ποικίλου καὶ ώραιού χρώματος καὶ τῶν κηλίδων αὐτοῦ.

Ζῆ δὲ εἰς πυκνοὺς δρυμοὺς καὶ δάση, ἐπιπίπτουσα κατὰ ἀντελόπων, δορκάδων καὶ ἄλλων μικρῶν ζώων, καὶ ἀκόμη καὶ κατὰ προβάτων καὶ οἰκιακῶν δρυμίων. Δὲν εἶναι δύμως ἀγριον εἰς τὰς διαθέσεις του καὶ δύναται νδ ἐξημερωθῆ καὶ χρησιμοποιηθῆ. Ωπως καὶ γέ-